

БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

СПЕЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА СУ „СТЕФАН КАРАДЖА“ - ГРАД КАВАРНА, ЗА 6 МАЙ 2022 Г.
142 ГОДИНИ ДЕН НА ХРАБРОСТТА И ПРАЗНИК НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

СЪЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

След Освобождението на България със заповед № 1 от 20 юли 1878 г. на руския императорски комисар в България - княз Александър Дондуков-Корсаков, се създава Българската земска войска. Нейното ядро е българското опълчение и се изгражда като постоянна армия с обща задължителна военна служба. Този принцип по-късно заляга в Търновската конституция. За кратко време в армията са сформирани четири рода войски - пехота, артилерия, кавалерия и сапъори, а през 1879 г. се поставят и основите

Българска земска войска

В края на 1878 г. Българската земска войска има в състава си общо 31 400 души, оборудвани с оръжие, материална част и боеприпаси от руската армия.

На 1 септември 1878 г. в Пловдив е създадено Софийското военно училище в България. Оттогава започва летоброенето не само на военното училище, но и на цялата българска военнообразователна система.

....продължава на стр. 2

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО!

ИЗДАНИЕ НА СРЕДНО УЧИЛИЩЕ „СТЕФАН КАРАДЖА“ - ГРАД КАВАРНА

СЪЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

....продължение от стр. 1

В средата на ноември 1878 г. училището е преместено в София и се разполага в първия си район – бивша турска военна болница, която се е намирала на мястото на днешния Централен военен клуб. Там на 26 ноември 1878 г. училището официално е открито и осветено. На следващия ден започват учебните занятия.

С приемането на Търновската конституция, изборът на княз Александър I Батенберг и създаването на българското правителство започва самостоятелният държавен живот на Княжество България. С Указ № 23 от 17 юли 1879 г. се създава Военното министерство. На 17 декември 1879 г. влиза в сила „Привременно положение за Българската войска“, което изпълнява ролята на първи закон на въоръжените сили, които вместо „земска“ вече се наричат кратко и ясно - Българска войска.

Офицер-артилерист от
Българската земска войска

ИСТОРИЯ НА ПРАЗНИКА НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

Военен парад по случай Деня на
храбростта - 6 май 2007 г.

Денят на храбростта започва да се чества от Българската армия още с нейното създаване. С указ № 1 от 1 януари 1880 г. княз Александър Батенберг учредява военния орден „За храброст“ по подобие на руския орден „Свети Георги“, с който се удостояват извършилите подвизи на бойното поле. А с указ № 5 от 9 януари същата година се постановява честването на празника. Определена е датата 23 април – денят на свети Георги Победоносец, а от 1916 г., поради преминаване от юлианския към григорианския календар, Българската православна църква взема решение празничният ден да се отбелязва на 6 май.

....продължава на стр. 3

ИСТОРИЯ НА ПРАЗНИКА НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

....продължение от стр. 2

В самото начало празникът се отбелязва определено скромно. Церемонията включва панихида в гарнизоните, поздравления и обяд за кавалерите на ордена „За храброст“ и ограничени военни паради предимно в София. Впоследствие цар Фердинанд допринася за по-голямата пищност и значение на честването.

По време на войните в периода 1912 – 1918 г. празникът се отбелязва в бойни условия. Чества се всяка година с отслужване на панихида за загиналите и молебен за живите. Прави се преглед на войсковите части от върховния главнокомандващ на Българската армия и велик магистър на ордена „За храброст“. В края тържеството приключва с кратък военен парад.

Дълго време, паралелно с Деня на храбростта, съществува и Ден на победите, т.нар. малък Гергьовден – 27 ноември, когато българската армия удържа решаваща победа в боевете при Сливница по време на Сръбско-българската война от 1885 г. Подписаният през 1919 г. обаче точно на тази дата Ньойски договор я обезсмисля като ден на тържество. През 1920-те години тези 2 празника се обединяват и се чества само Ден на храбростта и победите на 6 май.

Започват да се правят големите Гергьовденски паради, като най-впечатляващи са в столицата – на тях винаги присъстват царят, висшите офицери, кавалерите на ордена „За храброст“, военните аташета, акредитирани в България, хиляди обикновени граждани.

*Свети Георги
Победоносец - патрон
на празника на
Храбростта и
Българската армия*

*Кавалеристи на парад
6 май 1937 г.*

От 1931 г. Денят на храбростта и победите е обявен за боен празник на войската.

Особено впечатляващ е парадът, състоял се на 6 май 1937 г., когато при изключителна тържественост цар Борис III връчва новите бойни знамена на софийските полкове. Старите бойни знамена, обгорени и прокъсани от куршумите, обикалят в прощално шествие под звуците на марша „Шуми Марица“ на препълнения площад пред двореца, за да бъдат отнесени в пантеона на българската слава. Новите знамена се освещават от Софийския митрополит Стефан, а след това царят с позлатено чукче заковава на всяко от тях позлатен гвоздей с изображение на вензела си.

Той лично връчва бойното знаме на всеки командир на полк. Тържественият парад е предвождан от кавалери на ордена „За храброст“. На този и всички следващи паради се отдава специална почит на ветераните и инвалидите от войните, като царят лично се ръкува с тях.

....продължава на стр. 4

ИСТОРИЯ НА ПРАЗНИКА НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

....продължение от стр. 3

За първи път при честването на Гергьовския празник през 1937 г. тържеството започва от предната вечер със заря, каквато дотогава се е изпълнявала само в епизодични случаи и предимно за забавление.

Емблема на
Българските
въоръжени сили

Установената традиция на Гергьовденските паради е отменена от Отечественофронтовската власт на 2 май 1947 г. с постановление на Министерския съвет под председателството на Георги Димитров. През 1981 г. е проведен огромен военен парад с армия и бойна техника в Българската народна армия за ознаменуване на 1300 години от създаването на Българската държава, на който парад слово произнася министърът на народната отбрана - арм. генерал Добри Джуров, стоящ на трибуната на Мавзолея на Георги Димитров в присъствието на председателят на Държавния съвет на Народна република България - Тодор Живков, и всички други партийни (на БКП и БЗНС) и държавни ръководители. 3 март – Денят на освобождението от османско иго се отбелязва всяка година с тържествена заря – проверка, а през 1988 г. е обявен за официален празник на народа и БНА. Както твърди българският военен историк акад. Георги Марков: „45 години българските пълководци бяха в сянката на съветските маршали.“

Орден за храброст

След 1990 г. Седмото Великото народно събрание определя за празник на войската датата 23 август – денят на решителните боеве при Шипка от 1877 г. Две години, 1991 и 1992, българските войски честват този паметен ден като свой празник. През 1993 г. с постановление на МС № 15 от 27 януари отново е възвърната датата 6 май като Ден на храбростта и празник на Българската армия.

Съвременният празник започва в 9 часа пред паметника на Незнайния воин в София, където патриархът или друг представител на висшия клир на Българската православна църква отслужва панихида за загиналите военнослужещи, молебен за живите и празничен водосвет на бойните знамена и знамената светини. Поднасят се венци и цветя в памет на падналите в бой войници. Самият военен парад започва в 10 часа на площад „Княз Александър I“.

В последните години парадите се откриват от прелитащ над площада вертолет „Ми-17“ с развят на него българския национален флаг. Това е вертолет от военновъздушните сили, участващ в аварийно-спасителни операции и използващ се за помощ при наводнения, а също и за гасене на горски пожари.

Съвременно отбелязване на Деня
на Българската армия